

CLÉRISSEAU, Charles-Louis, franc. slikar, crtač i graditelj (Pariz, 1722 – 20. I. 1820). S brit. arhitektom R. Adamom doputovao 1757. u Split, gdje je izradio velik broj crteža reproduciranih 1764. u bakropisima Adamove monografije *Ruins of the Palace of the Emperor Diocletian at Spalatro*. U sanktpetersburškom Ermitažu čuvaju se njegovi crteži Narodnog trga u Trogiru i katedrale u Šibeniku.

LIT.: T. McCormick, Charles-Louis Clérissseau and the Roman Revival, Princeton 1971. T. Mar.

CLOVIO, Giulio (Giorgio) CROATA → KLOVIĆ, JULIJE

COLLENTUM → MURTER

COLNAGO, Antun, arheolog (Obrovac, 27. VI. 1862 – Split, 6. X. 1936). Obavljao arheol. istraživanja u S Dalmaciji (obrovačka tvrđava, Starigrad, Karin, Cvijina Gradina, Medvida, Kruševo, Krupa). Ubicirao rim. naselja *Clambetae* (Cvijina Gradina) i *Argyruntum* (Starigrad pod Velebitom). Osnovao je u Obrovcu arheol. zbirku s predmetima iz okolice, posebice iz nekropole kod Starigrada.

BIBL.: *Archäologische Untersuchungen in Norddalmatien*, Jahreshefte ÖAI, 1905 (s J. Keilom), 1909 (s M. Abramčevićem), 1913 (s J. Keilom); *Sredovječne kule i gradine oko Novigrada i Karina*, SHP, 1928. N. Ci.

COLOMBO (Kolombo), Franjo, slikar (Rijeka, 23. XI. 1819 – 11. III. 1843). Završio Akademiju u Veneciji 1842. i dobio trogodišnju stipendiju za nastavak studija u Rimu ali se zbog bolesti vratio u Rijeku i mlad umro. Slikao crkvene slike, krajolike i portrete Riječana u duhu klasicizma i romantizma. Očuvan je jedan autoportret (Zagreb, privatno vlasništvo), portreti guvernera Almasija i Majlátha (Rijeka, Pomorski i povijesni muzej) i oltarna slika *Sv. Franjo prima znakove Kristove ljubavi* (župna crkva u Colfrancu u kraj Oderza, Italija).

LIT.: B. Vižintin, Slikarstvo Rijeke u XIX. stoljeću, Jadranski zbornik, 1957, 2, str. 371–373. – Slikarstvo XIX. st. u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961, str. 50, 189. – B. Vižintin, Umjetnička Rijeka XIX. stoljeća: slikarstvo – kiparstvo, Rijeka 1993. D. Ki.

COLONNA, Josip (Beppe), slikar i arhitekt (Dubrovnik, 9. V. 1911). Školovao se u Firenci, Carrari i Veneciji. U međuvremenu (1935–40) polazi tečajeve slikanja kod K. Strajnića u Dubrovniku. Poslije II. svj. r. živi u Veneciji potom u Napulju. U svojem ranijem razdoblju slika aktove, krajolike i mrtve prirode. U ciklusu *Razdiranja (Lacerazioni)* potaknut je sukobima i nasiljem suvremene civilizacije. Približava se akcionom slikarstvu (*Tragovi u svemiru*, 1956; *Jedan dan svjetlosti*, 1958). Samostalno češće izlagao u Trstu, Veneciji, Padovi, te u Dubrovniku (1961, 1980).

LIT.: C. Munari, Josip Colonna (katalog), Dubrovnik 1980. – G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988. K. Ma.

CONCINA, Giacomo, arheolog i putopisac (S. Daniele di Friuli, oko 1775–?). Od 1803. viši upravni činovnik u Zadru. Izdao putopis u formi pisma, *Viaggio nella littorale* (Udine 1804), od kojega su izašla 4 izdanja (2 na francuskom). Proučavao je rim. naselja, komunikacije i natpise, slike renesansnih majstora te stare rukopise. Opisao je gradove i sela uz obalu od Zadra do Neretve i neka mjesta u unutrašnjosti Dalmacije.

LIT.: M. Despot, Strani putnici u Zadru u XIX. stoljeću, u zborniku: Zadar, Zagreb 1964, str. 731–732. R.

CONRAD VON HÖTZENDORF → HÖTZENDORF

CONTIERO, Jacopo, tal. kipar u XVII/XVIII. st. U Padovi se spominje između 1689. i 1709. a u Ljubljani 1720. i 1721. Radio je u radionici L. Misleja. Pripada zreom venec. baroku. Osim oltara u crkvi Sv. Jakoba u Ljubljani autor je četiriju kipova na gl. oltaru crkve Uznesenja Bl. Dj. Marije u Rijeci (oko 1725) i pet kamenih kipova na gl. oltaru župne crkve u Mošćenicama u Istri.

LIT.: Horvat – Matejčić – Prijatelj, Barok. L. D.

CORBO (Korvo), mlet. obitelj graditelja i kipara u Dubrovniku (XIV. st.). Središnja ličnost je majstor Nikola (Venecija, ? – Dubrovnik, 1338), koji se spominje pri gradnji stare dubrovačke katedrale (1318–28). Nadzirao i ocjenjivao klesarske i zidarske radove domaćih majstora, dajući im upute prilikom gradnje dominikanske crkve u Dubrovniku i crkve na Koločepu. Oko 1333. obnaša dužnost općinskog protomagistra. Njegov sin *Ivanče* radi na stolnoj crkvi i ima radionicu s učenicima, a 1349. obaveza se da će izraditi sarkofag Andriji Budačiću s figuralnim i dekorativnim motivima.

LIT.: C. Fisković, Prvi poznati dubrovački graditelji, Dubrovnik 1955. – Isti, Dodiri mletačkih i dalmatinskih kipara i graditelja do XV. st., Rad JAZU, 1971, 360, str. 8, 11. I. Fis.

CORINIUM → KARIN

CORNACUM → SOTIN

CORONELLI, Vincenzo Maria, geograf i kozmograf (Ravenna, 16. VIII. 1650 – Venecija, 9. XII. 1718). Doktorirao u Rimu; pripadao franjevačkom redu. Autor znanstvenih radova, geografskih karata i globusa. Značajan je njegov atlas (portulan) *Mari, golfi, isole, spiagge, porti, città, fortezze ed altri luoghi dell' Istria, Quarner, Dalmazia, Albania, Epiro e Livadia* (Venecija 1688 ?) s crtežima dalm. gradova i utvrda.

LIT.: E. Armao, Vincenzo Coronelli, Firenze 1944. – A. Pandžić, Pet stoljeća zemljopisnih karata Hrvatske (katalog), Zagreb 1988. – Granice Hrvatske na zemljovidima (katalog), Zagreb 1993. D. Ki.

CORRADINI, Antonio, tal. kipar (Este, kraj XVII. st. – Napulj, 1752). Djelovao u Veneciji, Beču, Pragu i Napulju. Za glavni oltar crkve Sv. Donata u Zadru izradio oko 1713. mramorni kip Sv. Anastazije i potpisao se na podnožju (Stalna izložba crkvene umjetnosti u Zadru).

LIT.: A. Riccoboni, Sculture inedite di Antonio Corradini, Arte Veneta, 1952, 6, str. 158–160. – Sjaj zadrarskih riznica (katalog), Zagreb 1990.

CORRER, Giacomo (Jakov), tal. graditelj (Trani, Apulija, prva pol. XV. st.). Spominje se kao protomagistar i nadzornik gradnje katedrale u Korčuli 1441–48. U Korčuli je zidao i neke cisterne a 1446. nadzire rad P. Markovića pri obnovi crkve Sv. Vida u Žrnovu (otok Korčula). Cisterne gradi i u Šibeniku 1441–42. i 1446. uz pomoć Marka Petrova iz Apulije i Jurja Mihajlova iz Zadra. Nije točno utvrđen njegov udio u koncepciji arhitekture i dekoracije korčulanske katedrale.

LIT.: Lj. Karaman, Umjetnost u Dalmaciji XV i XVI vijeka, Zagreb 1933, str. 28, 132. – C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939, str. 21–23, 71. – Isti, Neobjavljeni radovi Bonina Milanca u Splitu, Zbornik za likovne umjetnosti (Novi Sad), 1967, str. 189. R.

COTA, Frane, kipar i arhitekt (Knin, 29. IX. 1898 – Zagreb, 19. I. 1951). Završio je Akademiju u Beču (1924) i studij arhitekture na Tehničkom fakultetu u Zagrebu (1929). Bio je profesor na Višoj pedagoškoj školi i na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. U svojim kiparskim radovima u početku je pod utjecajem bečke secesije i I. Meštrovića, poslije se osamostaljuje i priklanja realizmu. Modelirao je portrete (*Portret žene*, *Autoportret*, *Đuro Deželić*), aktove (*Torzo*, *Poslije kupanja*), reljefe, medalje i plakete (*Kralj Tomislav*, 1925; *Adolf Košak*, 1932). Izlagao je u Proletnom salonu (1922–28), s Grupom zagrebačkih umjetnika (1934–36) i na izložbi »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« u Zagrebu (1938), skupno u Beogradu,

F. COTA, Žena pri čitanju

